

Bibliaóra – 2022. július 12.

Előfóhász: „Az Úr, az én Uram ad nekem erőt, olyanná teszi lábamat, mint a szarvasokét, és magaslatokon enged járni engem. A karmesternek: húros hangszerre (Hab 3,19).” Ámen.

Ének: 211. dicséret: „Meghagytad nekünk Úr Isten...”

Előima:

Köszönjük Neked szerető mennyei Édesatyánk az Úr Jézus Krisztus által, hogy Igéd ma is figyelmeztet bennünket az éberségre és felhívja értelmünket, szívünket, lelkünket, egész bensőnket a mélyebb ragaszkodásra személyed és áldó jelenléd után. Köszönjük, hogy Rajtad kívül nincs Isten, Aki segít, megoltalmaz, megvéd, megtart és elfordít a rossztól és a bűnös világtól. Kérünk, tarts meg minket az igaz hitben és a teljes szeretetben, hogy népedként egyedül csak Téged lássunk, Téged óhajtsunk és Veled együtt éljünk, mert Te nagyobb vagy a mi szívünknel. Köszönjük, hogy van általános kijelentés, de hálásak vagyunk a különös kijelentés teljességéért, amit a megöletett Bárány személyében kaptunk, mi keresztyének. Kérünk, hadd hordozzon Ő bennünket ez ítéletre szánt világban és tárja fel előttünk titkait, hogy jelenben Vele, a jövőben Átala örvendezzünk minden nyomorúság közepette. Így áldj meg bennünket, szenteld meg azok életét, akik személyesen Igéd köré gyűltek, hogy hallgassák, megértsék és megélik az evangélium valóságát. Bíztsd néped, hogy a világosságban járjon és szolgáljon Téged életkörülményei közepette. Maradj velünk, élj bennünk, és szolgálj felénk Igéd és Lelked által. Ámen.

Ószövetségi alapige: Ezsdrás könyve 10. fejezet 1-9. verse

„Miközben Ezsdrás Isten háza előtt leborulva így imádkozott, és sírova elmondta ezt a bűnvallást, Izráelből igen nagy sokaság gyűlt össze körülötte: férfiak, asszonyok és gyermekek, mert a nép igen keservesen sírt. Akkor megszólalt az Élám fiai közül való Sekanjá, Jehiél fia, és ezt mondta Ezsdrásnak: Hűtlenek lettünk Isteniünkhöz, mert idegen nőket vettünk feleségül az ország népei közül. De ennek ellenére is van még remény Izráel számára! Most azért kössünk szövetséget Isteniünkkel úgy, hogy elbocsátjuk mindezeket az asszonyokat és gyermekeiket uramnak és azoknak a határozata szerint, akik remegve gondolnak Isteniünk parancsolatára. A törvény szerint kell eljárni. Kelj föl, mert ez a te dolgod, és mi veled leszünk. Légy erős, és cselekedj! Fölkelt tehát Ezsdrás, és megeskette a papok, a lévíták és egész Izráel vezetőit, hogy az elhangzottak szerint járnak el; ők pedig megesküdték. Akkor fölkelt Ezsdrás az Isten háza elől, és elment Jóhánánnak, Eljásíb fiának a kamrájába. Bement oda, de nem evett és nem ivott semmit, mert gyászolt a fogságból hazatértek hűtlensége miatt. Azután közhírré tették Júdában és Jeruzsálemben mindazok között, akik a fogságból hazatértek, hogy gyűljenek

össze Jeruzsálemben. Ha pedig valaki nem jön el három napon belül, annak a jószágát a vezetők és a vének határozata értelmében ki kell irtani, őt magát pedig ki kell zárni a hazatértek gyülekezetéből. Harmadnapra tehát összegyűlt minden júdai és benjámini férfi Jeruzsálembé, és a kilencedik hónap huszadik napján ott ült az egész nép az Isten háza előtti téren, reszketve az ügy meg a zuhogó eső miatt."

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

1-6. vers

Ezsdrás bűnvalló imádsága nem marad válasz nélkül. Sokan hozzá gyülekeznek, hogy vele együtt keressenek megoldást a kialakult helyzetre. Férfiak, asszonyok és gyermekek sírva jönnek az Úr szolgája elé. Sekanjá, aki bizonyára már a vegyesházasságok gyümölcse, őszintén megvallja a nép hűtlenségét, és emlékezteti az Úr választottjait a mindenható Isten határtalan hosszútűrésére, ami igazából az egyetlen kiút e nép számára. Az Úr ugyanis nem akarja a bűnöst a végső elkeseredettség útvesztőjébe sodorni, hanem új kezdetet készít számára épp abban a pillanatban, amikor a legmélyebb állapotába süllyedt és saját erejéből képtelen talpra állni. A sérült nemzetség felemelkedését Isten hozza el. Senki más. El kell engedni azt a köteléket, amit emberileg észvesztve kötöttek, és meg kell ragadni azt a kegyelmet, amivel Isten vonzotta népét már a Sion-hegyén történő kijelentés óta. A törvénynek érvényesülnie kell a házasságban és a családokban is. A törvény felemelkedik, a nép megerősödik, és ezáltal Ezsdrás pap szava, aki Isten Igéjét tolmácsolja, egyszerre találkoznak a nép életében. Egyedi csoportként állnak az Úr elé és hallgatják meg az értelem és érzelem szavait, amelyeken keresztül a féltőn szerető Isten szól hozzájuk. Csatlakoznak Ezsdráshoz, a törvényt elismerik és támogatják az ő erőfeszítéseit, amelyeket a nép tisztasága érdekében tesz. Ennek bizonyítéka a nép, a léviták és a papok eskütétele, amit Ezsdrás kivesz tőlük.

Eskütételeink, bizonyágtételeink sírásaink közepette. Hogyan hat ránk Isten élő üzenete, amikor tudatosul bennünk, hogy vétkeztünk? Vétek alatt élni és tudatosítani a bűnt két különböző dolog. Sokszor a világ és még a benne élő keresztyének sem tudják, hogy mi a bűn, mi az igazság és mi az ítélet. A bűnre Isten legnagyobb válasza a Bűntelen sorsa. Az Úr szenvedő szolgája (lásd. Ézs 53) válaszolt minden emberi bűnre. Olvassuk, hogy mit tanúsított a bűnnel szemben. Alázatot, csendességet és békességet. Míg a világ tombolt és harcolt vele, a sajátjai az Ő vére hullását esküvel pecsételték, addig Ő még a száját sem nyitotta ki. Isten szeretettel válaszolt a bűnös ember életére. Az Úr kegyellemmel hajolt le, mert élni és éltetni akarta az embert.

Emellett Ezsdrás továbbra is megmarad a böjt és bűnvallás erős kötelékében, hogy ebben „*a nagy nemzeti eufóriában*” el ne engedje Isten kezét, Aki mindenképpen már bizonyított népe életében. Továbbra is elkülönül, mert tudja, hogy a bűn nehéz nagyon, és a nép még messze van az Úrtól, mert nem cselekedett.

A főpap belső szobájában tovább folytatja a böjtöt és személyes bűnvallását. Szerinte a bűnvallás, a sírás és a zokogás csak az első lépése a teljes restaurációnak. Tovább kell haladni az Úr útján. Tovább kell menni az Úr ösvényén, hogy gyökerestül teljesen és egészen a bűn ne legyen jelen az életükben. A hűtlenség gyökerét ki kell irtani Jeruzsálemből és egész Izráelből.

Milyen jó látni, hogy Ezsdrás nem adja fel. Erős vitéz, bízik az Úrban és nem bízza magát az emberekre, hanem az Úrra. Azt várja a néptől, hogy a törvényt elfogadják és nevelőjük legyen a mindennapokban. A törvény nevelőnk volt Krisztusig. A törvény útjelző tábla: ennyi és nem több. Krisztus a törvényt betöltötte. Krisztus törvényes úton, a halál útján az örömhírvivővé tette a keresztyén embert: „Nincsen itt, hanem feltámadott!” (Lk 24,5)

7-9.vers

Épp ezért Ezsdrás tovább cselekszik. Fej és jószágvesztés árán Jeruzsálembe rendeli az egész népet. Kiirtással fenyegetőzik. Halálfiat azok, akik nem engedelmeskednek az ő szavának. Törvényre törvénnyel felel. Az ügy rendezését közösen akarja megoldani. Nem hátrál meg, hanem cselekszik. Nem üz véres játszmákat, hanem szól. Isten ügyéről és méltóságáról van szó, nem pedig Izráel kicsinyes életéről. Ki kell a konkolyt irtani a nép életéből. Ezsdrás úgy áll meg Isten népe előtt, mint egy pap, mint Isten szolgája, mint az Úr közbenjárója, és nem úgymint egy állami megbízott.

Jézus magatartása jut eszünkbe, Aki bennünket is megerősített. Ilyen erővel gyűjti egybe ő is az övéit Jeruzsálembe, mint kotlós a csibéit, hogy megtérésre hívja őket. A fejsze a fák gyökerére van vetve és bizony nagy kegyelem, ha még a gyümölcsös tulajdonosa úgy szól: „Még gondozd, trágyázd meg és egy év haladékot kap.” Jézus megtérésre hívta Jeruzsálem népét. Isten szava megtérésre indít. Nem elég sírni, nem elég könnyezni a bűn felett, őszinte megvallás, bűnbánat és ezek után cselekvő életre van szükség nem a magunk erejéből, hanem Jézus Krisztus áldozatát elfogadva és látva. Megfeszített maradék erőnk kevés ahhoz, hogy minden változzon belül és kívül. „Csak Te kellesz én Uram...”

Közének: 300:3: „Csak Te kellesz én Uram...”

Újszövetségi alapige: Jelenések könyve 6,1-8

„És láttam, amikor a Bárány feltörte a hét pecsét közül az elsőt, és hallottam, hogy a négy élőlény közül az egyik mennydörgéshez hasonló hangon szól: Jöjj! És láttam: íme, egy fehér ló, a rajta ülőnek íja volt, és korona adatott neki, és győzelmesen vonult ki, hogy újra győzzön. Amikor feltörte a második pecsétet, hallottam, hogy a második élőlény szól: Jöjj! És kijött egy másik ló, egy tűzvörös, és a rajta ülőnek megadatott, hogy elvegye a békességet a földről, sőt hogy öldössék egymást az emberek; és nagy kard adatott neki. Amikor feltörte a

harmadik pecsétet, hallottam, hogy a harmadik élőlény szól: Jöjj! És láttam: íme, egy fekete ló, és a rajta ülőnek mérleg volt a kezében. És hallottam, mintha egy hang szólt volna a négy élőlény között: Egy mérce búza egy dénár, és három mérce árpa egy dénár, de az olajat és a bort ne bánts! Amikor feltörte a negyedik pecsétet, hallottam a negyedik élőlény hangját, amint így szól: Jöjj! És láttam: íme, egy fakó ló, a rajta ülőnek neve Halál, és a Pokol követte őt; és hatalom adatott nekik a föld negyed részén, hogy öljenek karddal, éhínséggel, döghalállal és a föld vadállatai által."

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

A Jelenések könyve tele van szimbólumokkal. Jánosnak adatik a látás, hiszen a látomások könyve ez, amit János a Patmosz szigetén kap az Úr Jézus Krisztus által. Ő szól hozzá, és János lát. Ő mondja, Ő láttatja a dolgokat, és János lát. Láttam... - János legnagyobb bizonyágtétele a Jelenések könyvében. „De boldogok, akik nem látnak és hisznek.” (Jn 20,29) De vajon mit látott János a mai előírányzott bibliai perikópában?

1-2. vers

A Bárány hét pecsét közül feltöri az elsőt és a feltört pecsétből előbukkan egy fehér lovon ülő lovas, íjjal a kezében, koronával a fején vonul és győztesként ünneplik. A letűnt idők idealizált harcosai ezek. A nagy hadvezérek és hódítók képe tárul elénk a történelemből. Nagy Sándor, Hannibál, Cézár, és folytathatnánk a sort. Első látásra tele van messiási jelvényekkel: fehér ló, íj, korona. Hadakozó ember, aki megpróbál a hatalomért erővel harcolni. Egy olyan képet fest a hadakozókról, akik bizony sok esetben isteni jelzőkkel illették önmagukat. De vigyázzunk a Bárány győzött, nem az emberi erő. A hamis képek a világ uralkodóiról bennünket is veszélyeztetnek. Krisztus győzött. Ezek mind a legyőzöttek kategóriájába tartoznak, mert itt a világi hatalom kigúnyolása történik, de olvassuk el a Jel 19,11-12: *„És láttam a megnyílt eget: íme, egy fehér ló, és aki rajta ül, annak neve Hű és Igaz, mert igazságosan ítél és harcol, szeme tűz lángja, és fején sokágú korona és ráírva egy név, amelyet senki sem tud rajta kívül;”*

Kísértetiesen hasonlít a két leírás, de soha ne feledjük el, hogy nem ugyanaz. Csak hasonlít. A világból származó hadvezér csak imitálni, utánozni szeretné Krisztus hatalmát, és bizony sokakat megtéveszt. A megtévesztés idejét éljük. Ki a hatalmasabb? Ki az erősebb? Ki a dicsőségesebb? Kinek adatott minden hatalom mennyen és földön? Az emberi uralkodóknak? – dehogyis. Krisztus a Bajt vívó, Jézus az egyetlen Hadakozó. Nincs más rajta kívül. Minden nagy birodalom alapítója a feledésbe merült, de Jézus Krisztus él és Általa mi is élünk. Minden uralkodó azt gondolja, hogy vele kezdődik az új időszámítás, pedig mi ma is csak Krisztus előtti és Krisztus utáni időszakról tudunk. Megkapta ugyan egy időre a koronát, de bizony minden hatalom Istentől van (lásd Róm 13,1-8). Kapta a

koronát, nem megszerezte, kiharcolta, hanem kapta. Nem a messiási ambíciók világában kell nagyot alkotnunk, hanem ebben a világban kell megmaradnunk a hitben, a reménységben és a szeretetben. Légy hű mindhalálig...

3-4.vers

A második kép is nagyon beszédes. A tűzvörös lovon egy harcos ül, akinek kard adatott. Tipikus emberi vonást tűz a zászlójára. A hatalomért hadakozó ember képe tárul elénk, aki képes gyilkolni és ölni. Ez is a messiási képek egyike: megőrizni a hatalmat. Az ember csak vér árán tudja. A hatalom megtartásáért ártatlanok vére hull. Háborúk kísérik a hatalmaskodó embert. Dúl a háború a földön azért, hogy ki a nagyobb és kinek van nagyobb ereje. Dúl kívül és belül. Dúl, mert az ember nem tud másképp reagálni a másik ember érdekszféráira. Csak harccal és küzdelemmel. Tipikus emberi történet. Nézzünk csak bele a nagyhatalmak életébe, történetébe. Nagy Sándor birodalmát mindenki örökölni akarta, és a hadakozás majdnem három évtizedig tartott, de a kiskirályok nem tudták felővezni derekukat. Rómában Julius Caesar halála után mindenki a hatalmat akarta megkaparintani, de valahogy nem ment. Összpontosítani a hatalmat egy kézben, ezt akarja a világ. A Bárány ezt az időszakot is megengedi választottjai életében, hogy megláttassa velük, mire képes a világ a hatalomért. A Bárány feltöri ezt a pecsétet, megengedi, hogy lássák az övéi, mi van, mire összpontosul és koncentrálnak igazán az ember. A Bárány vére azonban éppen ettől megtisztít. Nem a hatalom óvja meg az embert, nem a hatalmaskodók. Igen, a keresztyének is áldozatul esnek a hatalmaskodó ember akaraterejének, de bízzanak, reméljenek és vigyázzanak kiolthatatlan hitükre, mert Krisztus az, Aki mindezt megengedte, Aki maga a királyok Királya és uraknak Ura. Igen, hallunk háborúkról (lásd Mt 24, 1-42), igen hallunk ágyúk dörgéséről, de ez még nem a vég. A vég ugyan közel van, de ez még nem a vég. A kezdet és a vég Ura tudja, hol ér véget minden. Ő tudja, hogy mi kell nekünk.

5-6.vers

A nagy korszakalkotó uralkodók és háborúk után érkezik az, amit senki sem várt: felforgatott gazdaság, hiány, ínség és éhínség. A harmadik lovas mérleget hoz, és bizony az élelmiszert szinte aranyban méri. A dénár itt egy napi fejadagot takar az egész családnak. Itt tízszer kevesebbet ér a kereset, mint a jézusi példázatokban. A luxusárucikkek: az olívaolaj és a bor nem keresett alapanyagok az éhínség idején. Van belőlük, míg az árpa és a búza ára tízszeresére nőtt. Ez az időszak a lehetetlenség, a badarság, a képtelenség időszaka, amikor a nélkülözhetetlen nincs, a nélkülözhetetlen megvásárolhatatlan, de a luxus, a kényelem árucikkei teljes mértékben elérhetőek.

Van, ami van. Kincs, ami nincs. Az az állapot, amikor nincs. Az az állapot, amikor olyan dolgokat lehet megvásárolni, amire nincs szüksége az embernek. Baljós sötétség lepi el a földet, mint a ló színe. Ráborul az éj a földre. Elsötétül a Nap,

beborul. Az áremelkedés a lassú éhhalál jele. A minimális adag elegendő kell, hogy legyen az egész családnak. Amitől az ember nem lakik jól, abból van elég, de ami a tartós élelmiszert illeti, bizony fogyó eszköznek bizonyul.

Ki tölti be minden szükségletedet? Ki az, Aki mindannyiunk Édesatyja? A keresztyéneknek ebben az időszakban is józan, mérsékelt és Krisztusra figyelő álláspontot kell képviselniük a világban. Igen, az éhínség jele a végidők jelei közé tartozik. A harag napját szimbolizálták. Rámutattak arra, hogy Krisztus gondoskodik az övéiről.

Az áremelkedés, a hamis mérleg és a súlyok megváltoztatása teljes mértékben megalapozza a sötét időszak eljövetelét, de ez nem félelmet és rettegést kell, hogy eredményezzen a keresztyének életében, hanem még nagyobb ráhagyatkozást Isten csodálatos tervére. Ő engedte meg ezt a csapást, Ő törte fel ezt a pecsétet is, Ő vet véget ennek a korszaknak is.

7-8.vers

A negyedik lovas befejezi a „pusztulás művét”. A „nagy bábeli civilizáció”-nak a halál vet véget. A szín sokatmondó. Eredetileg nem fakó, hanem a görög nyelvben zöld színt takar a ló színe. „A romlott hús zöldülni kezd.” Vagy más értelemben: „Belezöldül.” A hatalomvágy, a kard és az éhínség mind a halál felé vezető út jelei, de mégis a halál pusztá jelenléte megbénít, haragra indít, megkeményíti az emberi szívet. Ez a teljes leépülő emberi élet tipikus állomásait szimbolizálja. A halál mindennek a végállomása.

A halál szó és a pokol kifejezés teljes mértékben a teljes pusztulást szimbolizálják: „A régi elmúlt, és íme új jön létre.” Eredetileg a halál kifejezés az epidémiára és a dögvészre utal. Olyan időszak érkezik a világra, amely megmételtyezi sorait. Elhullanak a vitézek, elhullanak azok, akik életerősek voltak. Meghallnak, és kimúlnak az emberek. Ez nem a természetes halál képe, hanem betegség, dögvész jelei. Tömegesen halnak az emberek ismert vagy ismeretlen betegségek útján. Rák különböző fajtái, COVID-19 verziói és természeti katasztrófák áldozatai. Hallunk ilyenekről, átéljük, megéljük, de ez még mindig nem a vég. Jöjj, Urunk Jézus és könyörülj rajtunk.

Utóima: Akit a Lélek indít, fohászkodjon a hallottakért.

Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: „hiszen azért fáradunk és küzdünk, mert az élő Istenben reménykedünk, aki üdvözítője minden embernek, de leginkább a hívőknek (ITim 4,10).” Ámen.

Ének: 426. dicséret: „Már keresztet vállra vetem...”